

Bolwassing

In de commissie Buitenlandse Betrekkingen hielden An Capoen van N-VA en Barbara Pas van VB een tussenkomst aangaande het vooruitgangsrappport met betrekking tot de toetreding van Turkije bij de EU. Voor Barbara Pas is de maat vol, omdat in het nieuwe rapport alweer een reeks 'bezorgdheden' staan die niet voor het democratische gehalte Turkije pleiten. In een motie vroeg ze de regering de toetredingsgesprekken eindelijk te doen stopzetten. Capoen sloot zich bij de interpellatie van Pas aan. Ook zij stelde openlijk de vraag of Turkije überhaupt aan de toetredingsvoorwaarden zal kunnen voldoen, gezien de bezorgdheden die de kop blijven opsteken. Turkije voldoet niet aan de criteria. Toen vorige donderdag in de Kamer de motie werd behandeld, werd die weggestemd door een eenvoudige motie die vroeg om over te gaan tot de orde van de dag. Die eenvoudige motie was van de hand van... N-VA'er Peter Luyckx. Merkwaardig! Toen Capoen zich bij de stemming over de motie van Pas consequent onthield, in plaats van voor de eenvoudige motie van Luyckx te stemmen, was het hek van de dam. Ze kreeg heel wat boze blikken uit haar eigen fractie, en nadien kreeg ze in de wandelgangen zelfs een fikse bolwassing van haar fractievoorzitter. Tjonge, jonge, jonge... Probeer in zo'n sfeer maar eens een beetje rechtlijnig te zijn!

Knippen en plakken

Voor de zoveelste keer werd door N-VA een wetsvoorstel van Vlaams Belang overgenomen. Deze keer ging het over de splitsing van de nationale orde van architecten in een Vlaamse en een Franstalige/Duitstalige orde. Het VB heeft al diverse legislaturen na elkaar dergelijk voorstel ingediend, maar dat werd nooit gestemd. Idem voor een voorstel tot splitsing van de orde van apothekers, dat eveneens de N-VA heeft geïnspireerd. Het VB kan er mee leven dat men goede ideeën overneemt, maar kan er niet mee lachen dat 'men zich bezondigt aan ideeënplagiat' zonder enige verwijzing. Het is waarlijk bizar. In een normale democratie steunt men de voorstellen van anderen waar men het mee eens is. Alleen in België vindt men telkens opnieuw het warme water uit, om zich in het bijzijn van de traditionele partijen toch maar niet te moeten associëren met de politieke paria's. Maar volgende zondag zitten ze wel samen op het Zangfeest...

Transfers

Vlaams Belangster Barbara Pas legde verleden week federaal minister van Economie Johan van Overtveldt het vuur aan de schenen in verband met de miljardentransfers van Vlaanderen naar de rest van het land. Of de omvang van die transfers niet door de overheid berekend en gepubliceerd zou moeten worden, en de transfers zelf zo snel mogelijk moeten worden afgebouwd, vroeg Barbara Pas aan de N-VA-minister. Twee vragen waarop het antwoord nogal voor de hand ligt, dachten wij, maar blijkbaar liggen de zaken bij de N-VA tegenwoordig toch enigszins anders dan pakweg tien jaar geleden, toen huidig partijvoorzitter Bart de Wever nog met vrachtwagens vol bankbiljetten naar Strépy trok. Zo vond Johan van Overtveldt het helemaal geen taak van de overheid om enige klaarheid te verschaffen in de grootte van de transfers. Wie geïnteresseerd is in de cijfers hoeft zich

volgens hem maar tot de Nationale Bank te wenden. Dezelfde Nationale Bank die al sedert 2008 geen nieuwe cijfers meer heeft gepubliceerd. Nog erger is dat Johan van Overtveldt geen antwoord wist te verzinnen op de vraag of de transfers niet afgebouwd dienen te worden. Niet willen, of niet durven, omwille van de lieve vrede met CD&V, Open Vld en vooral MR? Echt geruststellend is dit voorval toch niet.

Eloquent

Onder de heerschappij van het Orakel van Brakel, Herman de Croo, was het destijds verboden bij het vragenuurtje spiekbriefjes te gebruiken. Vragen moesten door de Vlamingen 'uit het hoofd' gesteld worden en door de Franstaligen 'par coeur'. Die praktijk is klaarblijkelijk in onbruik geraakt, want de meeste Kamerleden komen hun door hun medewerkers voorgedrukte vraag netjes aflezen, wachten op het antwoord van de minister en geven nadien nog een flauw repliekje. De 'echten' hebben nog steeds geen papiertje nodig, want zij beheersen hun dossiers en repliceren met flink wat slagkracht. Zo sprong vorige week Jan Penris (VB) in het oog: zonder spiekbriefje, en met een elegantie die vele praatbarakkers hem benijden. Veel ministers zien hem dan ook niet graag komen aanzetten.

Verleden

De vraag van Penris ging over de defensiebesparingen, en de uitspraken van minister Vandepuut dat hij meer geld nodig heeft om, onder meer, de internationale verplichtingen behoorlijk na te kunnen komen. Bij zijn inleiding schrikte Peter de Roover van N-VA even op, toen hij verwees naar zijn studententijd: "Peter de Roover en ik hadden vroeger een club aan de Antwerpse universiteit die Ad Valvas heette. Dat was een NAVO-studentenclub." Slik. Ja, soms kunnen in deze politiek-correcte tijden herinneringen aan het verleden wel eens vervelend zijn. Mochten de muren van de clubs en de studentencafés kunnen spreken, we zouden ervan verstueld staan welke Vlaams-nationale politici er ooit met elkaar snode plannen hebben gesmeed - al dan niet in benevelde toestand - om niet alleen België te doen barsten, maar de hele wereld tot een aards paradijs om te toveren.

Een punt

Donderdag was de Kamer in de ban van de pikante fotoreportage van N-VA'ster Zuhair Demir in het mannenblad P-magazine. Menig (vooral mannelijk) parlementslid zat tijdens de plenaire zitting 'met grote ernst en aandacht' het blad te 'bestuderen'. De foto's werden bovendien gemaakt in de salons van de Kamer... De N-VA'ers, met Kamervoorzitter Bracke op kop, vonden dit alles bijzonder geslaagd. Maar er werden ook wenkbrauwen gefronst. De immer charmante Catherine Fonck (cdH) is zelfs helemaal niet te spreken over de pikante fotoreportage. Zij liet weten dat ze Kamervoorzitter Siegfried Bracke zal interpellieren over de pikante foto's in het mannenblad, want, zegt ze: "Demir draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van vrouwelijke politici." En: "Als Demir sexy foto's wil maken, is dat haar zaak, maar niet in het halfrond van de Kamer." Ja, Fonck 'heeft zeker een punt', zoals dat tegenwoordig heet. En zij mag dat zeker maken, als Kamerlid, want in haar houding is zij onberispelijk en stijlvol, ook tegenover haar meest gehaate en brutale tegenstander. C'est une grande dame.

TOOGPRAAT

